

в стопанския живот на страната, каквото правеше Генералният банк, чийто директор Димо Войчев подпомогна Никола Чилов да откупи заводите в Костинброд, в които работеше като химик. Заводите в Костинброд бяха създадени с французски капитали. Но "забетачиха" и трябваше да ликвидират. Никола Чилов, добре запознат с работите им, беше кредитиран от Генералния банк и ги взе на изплащане. Помогнах му и покровителствените закони и той създаде известното големо индустриално предприятие.

Кредитният банк се занимаваше главно с финансирането на "Ремстър", но не базата на залога. Тя не извършваше свободно финансуване. Отпускане на кредити в размер на 70 на сто от депозираните стоки. Всъщност в последно време тя беше банка на "Ремстър". От своя страна "Ремстър" имаше изпаринг с Берлин и по клиринговата сметка се отпускаха парите. В последните години "Ремстър" се оттегли от тютюневия пазар. Кредитният банк предложи финансирането на тютюневите сделки срещу залог, като поискава от държавата да й се гарантира военният риск. От такова гаранция беше заинтересувана и Земеделската банка, която кредитираше кооперациите. И Министерският съвет държа постановление, но то остана неприложено. Търговците загубиха капиталите си, но Кредитният банк малко пострада, защото събра задълженията към него от търговците. Най-много пострада Земеделската банка, която правеше търговия с тютюн за своя сметка. В Балканите бяха закупени големи количества тютюн, които останаха незапечатани и банката загуби вложените в тях капитали. След Девети септември държавата отново трябваше да възстанови капиталите ѝ.